

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 15.052 van 11 oktober 2022  
in de zaak A. 236.812/VII-41.586**

In zake :           XXXXX  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Dirk Geens  
                  kantoor houdend te 2018 Antwerpen  
                  Lange Lozanastraat 24  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

                  tegen :  
                  de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN  
                  DE STAATLOZEN

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 juli 2022, strekt tot de cassatie van arrest nr. 273.944 van 13 juni 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 27 juli 2022 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1.                   Verzoeker voert in essentie aan dat hij in zijn volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming als nieuw element onder meer had aangevoerd dat hij op 13 december 2021 gehuwd is en dat zijn echtgenote in Gaza verblijft en geregistreerd is bij het *United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East* (hierna: UNRWA), dat de verwerende partij in haar beslissing van 17 maart 2022 desondanks heeft geoordeeld dat verzoeker niet onder het toepassingsgebied valt van artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet)

*iuncto* artikel 1, D van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: vluchtelingenverdrag), en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest ten onrechte dit standpunt is bijgetreden.

2. Naar luid van artikel 55/2 van de vreemdelingenwet wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij (onder meer) valt onder artikel 1, D van het vluchtelingenverdrag.

Artikel 1, D, van het vluchtelingenverdrag bepaalt:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

Uit de voornoemde bepalingen volgt in essentie dat Palestijnen die bescherming of bijstand genieten van het UNRWA, uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus doch dat zij, indien deze bescherming of bijstand buiten de invloed of onafhankelijk van de wil van de vreemdeling ophoudt, van rechtswege aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus.

3. Verzoeker betwist niet de vaststelling in het bestreden arrest dat hij zelf niet onder de toepassing valt van de voornoemde bepalingen. Verder is de Raad van State geen bepaling bekend waaruit zou volgen dat verzoeker, louter omdat zijn echtgenote in Gaza verblijft en een UNRWA-kaart heeft, wel onder de toepassing van die bepalingen zou vallen. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de UNHCR “*Guidelines on International Protection No.13: Applicability of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of refugees to Palestinian Refugees*” van december 2017, die overigens niet bindend zijn in het Belgische recht, drie categorieën onderscheiden van UNRWA-Palestijnen onder het toepassingsgebied van artikel 1, D van het vluchtelingenverdrag.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook zonder schending van de door verzoeker aangehaalde bepalingen oordelen:

4. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

**1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 11 oktober 2022, door:

Bart Tettelin, griffier.

## De voorzitter

## Carlo Adams